

Nad tíživou knihou

Umbrtka

Zobany od sněhu krkavci zvedají
Otáčí hlavami v letu zadumaném
Hluboko pod nimi hoří jich otcové
Ostatky ještěřů do výhně vkládány
Řev druhé smrti co černý popel
Na horká těla v ulicích sedá, drtí je;
Igelitová bělma
Ve větvích zavěšená, větrem poulená
Těmi chci vidět.

Mé prsty zbolavělé pevně knihu drží
Jež v listy ssála břechky z odpadního chřtánu
Nesu ji seřadištům ve vyprahlost pokoje
V patách mi večer tiší naříkavá světla

Mé rty jsou rozpraskaná žula
A spáry další kávou plním
Pak rozevírám dveře knihy
V níž ze slov vyklíčily obrazy
Text takto pozměněný, náhle pravdivý
Tvůrci se vysmívá, i jeho bratřím;
Nořím se do něj a kdesi ve mně
Pohne se prapředek velryby s pavoučíma očima
Tak nepochopitelně starý a jednoduchý

Prázdný trůn

Člověk se vine k čistotě domnělé
Jako se vine améba k sloupu dórskému
By jí byl páteří;
Pak ve vidění horečnatém
Zahlédne kořeny svých tužeb
Rve páteř ven a boří chrám
Plazí se v maelström, jenž točí klikou
Kořit se tomu, kdo vládne žezlem
Trůn je však prázdný;
Na trůně prázdném sedí špína
Nelze ji odvanout, trůn je jí tvořen
Lhostejný k tobě jak plody tvých snažení
Lhostejný k tobě jak bytí je k bytostem
Tyčí se nade vším, v hemžení nehybný;
Na trůně prázdném sedí špína

Shrbený procházím těch listů kázání
Půlnoc mne míjí na rychlých mracích;
Sytím se čajem z přetěžké zeminy
Ředím ho medem a mosazí promíchám;
Krkavci za oknem v popelu původců
A vločkách kyselých nad domy krouží
Zatímco hnízda jim vykrádá skřet;
Zástupů klanění s kouřem se prolíná
Chvilé pohrdá mateřskou hodinou
Ulice volají do koutů stínových
Vichr mezi zdmi sílí
Vidím již zrakem veškerým
Nemohoucí jítro.

Tištěno z www.txp.cz

Sponzor: www.srovnac.cz - šetříme na pojištění!